

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Cdo/85/2017  
Identifikačné číslo spisu: 7212234616  
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2017  
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7212234616.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Danice Kočičkovej, v spore žalobcu O. L., bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. Martinom Breznenom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, proti žalovanému U. S. Steel Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Vstupný areál U. S. Steel, IČO: 36 199 222, o vyslovenie neplatnosti vykonaných zrážok zo mzdy, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 15CPr/3/2012, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2016 sp.zn. 9CoPr/5/2015, takto

### rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. apríla 2016 sp.zn. 9CoPr/5/2015  
z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II uznesením z 1. júna 2015 č.k. 15CPr/3/2012-94 pripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako to žalobca navrhol svojím podaním zo dňa 20. mája 2015, ktorý má znieť tak, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi dosiaľ vykonané zníženie jednozložkovej mzdy vrátane rozsahu 15%, vrátane príplatkov k mzde, 14. platu a variabilnej zložky mzdy, a to za mesiace september 2012 vo výške 92,70 €, október 2012 vo výške 89,65 €, november 2012 vo výške 581,79 €, december 2012 vo výške 120,90 €, január 2013 vo výške 140,72 €, február 2013 vo výške 158,93 € a marec 2013 vo výške 19,14 €. Ďalej pripustil zmenu v tom, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením z 28. apríla 2016 sp.zn. 9CoPr/5/2015 odvolanie žalovaného odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) s odôvodnením, že v danom prípade napadnutým uznesením súdu prvej inštancie bola pripustená zmena návrhu žalovaného a proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.).

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný s odôvodnením, že mu postupom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods.

1 písm. f/ O.s.p.) odôvodňujúc uvedené poukazom na ustanovenie § 374 ods. 4 O.s.p. Mal za to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s vyššie uvedeným ustanovením, keď predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko pre takýto postup neboli splnené zákonné podmienky. Uznesením súdu prvej inštancie bolo rozhodnuté o pripustení zmeny žalobného návrhu, proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Uznesenie vyššieho súdneho úradníka sa podaním odvolania žalovaným zo zákona zrušilo a vo veci mal opätovne rozhodovať sudca.

4. Žalobca sa k podanému dovolaniu vyjadril, rozhodnutie súdov nižších stupňov považoval za vecne správne a podané dovolanie za nedôvodné. Žiadal, aby dovolací súd dovolanie zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je dôvodné; v dôsledku jeho účinku dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 a § 450 CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané (29. júna 2016) pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Žalovaný dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

9. Žalovaný v dovolaní dôvodne vytýka, že mu bolo odňaté právo konať pred súdom tým, že odvolací súd odmietol ním podané odvolanie, hoci na to neboli splnené podmienky. Súd prvej inštancie tiež nepostupoval v súlade s ustanovením § 374 ods. 4 veta tretia O.s.p.

10. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumel taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý mal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany sporu, ktoré mu poskytoval Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. išlo najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva [v zmysle § 18 O.s.p. mali strany v súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - vid' napríklad právo strany vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

11. Podľa § 6 ods. 1 písm. n/ zákona č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch v civilnom procese a správnom súdnom procese vyšší súdny úradník rozhoduje na základe poverenia sudcu aj o pripustení zmeny návrhu na začatie konania.

12. Podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. dovolanie nebolo prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu.

13. Podľa § 374 ods. 4 predchádzajúcej právnej úpravy O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 ), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

14. Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie; odvolaním možno teda napadnúť aj také rozhodnutie, proti ktorému by inak (ak by ho vydal sudca) nebolo odvolanie prípustné. Postup po podaní odvolania je však rôzny, a to predovšetkým v závislosti od druhu vydaného a odvolaním napadnutého rozhodnutia.

15. Ak bolo odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému by inak (ak by ho vydal sudca) nebolo odvolanie prípustné [t.j. proti ktorému rozhodnutiu zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202 O.s.p.)], dochádza priamo na základe zákona (ex lege), čo znamená bez nutnosti akejkoľvek ingerencie (rozhodnutia) súdu, k zrušeniu takéhoto rozhodnutia súdneho úradníka, resp. justičného čakaťa; vec sa teda dostáva do štádia, v akom bola pred vydaním tohto rozhodnutia.

16. V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že odvolací súd nerešpektoval konzumpčný účinok (dosah) odvolania žalovaného proti rozhodnutiu súdneho úradníka. Tým, že svojím uznesením z 28. apríla 2016 sp.zn. 9 CoPr 5/2015, majúč za to, že proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 95 ods. 1 a 2 O.s.p., odvolanie v zmysle § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. prípustné nie je, odmietol odvolanie žalovaného hoci, vzhľadom na opísaný procesný stav jestvujúci v čase jeho rozhodovania vec sa vrátila do štádia, v akom bola pred vydaním uznesenia z 1. júna 2015 č.k. 15 Cpr/3/2012-94 a v ďalšom v konaní, t.j. v posúdení podania žalovaného a rozhodnutí o ňom mal pokračovať sudca, tak učiniť nemohol, odňal žalovanému ako účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

17. Vzhľadom na uvedené, postupom odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o podanom odvolaní hoci nebol na to oprávnený a postupom súdu prvej inštancie, ktorý mal rozhodnúť opätovne, bola dovolateľovi týmto odňatá možnosť pred súdom konať. So zreteľom na to dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

18. O trovách i dovolacieho konania rozhodne odvolací súd postupom podľa § 453 ods. 3 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.